

ВСТАНОВЛЕННЯ КОМУНІСТИЧНОГО ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ В УКРАЇНІ (частина 2)

1923 ПОЧАТОК ПОЛІТИКИ КОРЕНІЗАЦІЇ/УКРАЇНІЗАЦІЇ В

УСРР

- політика залучення представників корінного населення радянських республік та автономій до місцевого керівництва і надання офіційного статусу їхнім національним мовам
- політика українізації – відповідник політики коренізації в УСРР
- остаточне утвердження радянської влади в радянських республіках шляхом національних поступок – мета політики коренізації
- залучення до органів республіканської влади представників корінного народу – наслідок політики коренізації
- підготовка, виховання та висування у державно-партійний апарат кадрів корінного народу – наслідок політики коренізації
- збільшення питомої ваги українців серед керівних кадрів республіканського державно-партійного апарату – наслідок політики коренізації
- стимулювання радянською владою розвитку української культури – наслідок політики коренізації
- розширення мережі українських навчальних та культурних закладів – наслідок політики коренізації
- друк засобів масової інформації мовою корінного народу – наслідок політики коренізації
- переведення діловодства в партійних і державних установах на українську мову – наслідок політики коренізації
- державна підтримка української культури – наслідок політики коренізації
- створення окремих адміністративно-територіальних одиниць у районах компактного проживання національних меншин – наслідок політики коренізації
- проведення політики українізації за межами УСРР (Кубань)
- проведення політики коренізації у районах компактного проживання національних меншин
- підтримка політики коренізації наркомом освіти УСРР Шумським та критика ним кадрової політики радянської влади
- відсутність підтримки політики коренізації значною частиною радянської бюрократії
- розуміння Петлюрою в еміграції фальшу політики коренізації
- НЕ було: надання переваг українцям при влаштуванні на роботу чи здобутті освіти, проголошення української мови державною, усунення представників інших національностей з державних посад, заміна мов національних меншин українською, налагодження культурного співробітництва з країнами Європи

1925 ПРОГолошення курсу на ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЮ

- модернізація промисловості та глибока технічна реконструкція діючих підприємств – мета проголошення курсу на індустріалізацію

ВСТАНОВЛЕННЯ КОМУНІСТИЧНОГО ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ В УКРАЇНІ (частина 2)

- джерелами для реалізації курсу на індустріалізацію були: дешева робоча сила, сільське господарство (перекачування коштів із села в місто), "ножиці цін"
- реалізація курсу на індустріалізацію завдяки переважно американським компаніям і технологіям
- хлібозаготівельні кризи під час курсу на індустріалізацію

Культура

- встановлення однопартійної системи
- впровадження політики ЛІКНЕПУ (боротьби з неписьменністю)
- освоєння грамоти та читання значною частиною сільського та міського населення – наслідок політики ЛІКНЕПУ
- закриття університетів (пролетаризація вишів: створення інститутів народної освіти та робітфаків)
- Курбас – український актор і режисер, засновник театру "Березіль"
- Хвильовий (Фітільов) – український прозаїк та засновник літературних творчих об'єднань "Гарт", "Урбіно", ВАПЛІТЕ (Сосюра, Тичина, Довженко)
- автор новели "Я, романтика" та збірки прозових творів "Сині етюди"
- підтримка українізації пролетарів Донецького регіону
- започаткування літературної дискусії (памфлет "Україна чи Малоросія" з гаслами "Геть від Москви!", "Даєш Європу!")
- Шумський – наркомом освіти УСРР
- сприяння політиці українізації
- Волобуєв – український економіст, автор концепції економічної самодостатності УСРР
- НЕ було: згортання антицерковної політики